

Z přátelských kruhů.

ZE SIDNEY, NEB. — Ct. red.: Příkladám vám \$1, neb duben už je pryč a květen taky a tak mně zase zasíláte svůj list P. Z. na příští rok. Pan Anton Tesař od Milligan, Neb., setrval zde přes týden, neb vlastně zde pěknou sekci. Plotoval a přál si, aby mu někdo zbrochoval aspoň 500 akrů a zasázel do břehu kukurice; byl volný zaplatit \$3.50 od akru, ale nebylo možno dostat ani jednu mašinu, a přece pracuje 19 mašin ve zdejším okrese, různých velikostí, a tahají od 6 do 12 pluhů. Konečně mu přece přišli Pavel Vačík zorat a zasázet 100 akrů. V úterý sem zavítal Pav. V. Sedláček a pan J. F. Sladký od Lexington, Neb., ale jenom na podivnou. Velice se jim zde pozemky líbily. Co my zde potřebujeme, jest asi půl tuny rolníků, kteří umí a ví jak pěstovat vojtěšku, neb my zde máme půdu nejlepší pro vojtěšku, jenom že to mu nerozumíme a nevíme, co vojtěška přinese užtku. Ale až se budou prodávat zde pozemky od \$50 do \$90 akr, pak sem budou jezdit Češi. Teď, když se prodávají od \$20 do \$30, tak to pro ně není velký spěch. Vláhy máme dost a letošní úroda slušivě býti velkou; všechno bujně roste a tak potřebujeme zde dělníky i fomeslníky, neboť kováři zde nemohou postát a truhláři též. Viděl jsem ty časy, kdy se lidé pídlili po práci, ale teď je tomu naopak. — Václav Klein se odebral na východ navštívit svého bratra, velp. A. Kleina v Brainard, Neb. — Pan Václav Vačík též si vyjel navštívit přítelky do Morse Bluffs, Neb., a pan Václav Tvarůžek od Glenrock, Wyo., se svou chotí zdržel se přes týden zde v české osadě u svého zetě, Vav. Verneru a v pondělí odjel na delší návštěvu do Lincoln, Neb., k jinému zeti. A tak veselé jsme se sešli u pana Josefa Oliveřina a pan Tvarůžek jest jako muzikant; umí povídat pro zasmání. — Pan Kubeš s manželkou se navrátil z Pleasantdale, Neb., kam povolání byli k nemoenému synu. — Pan Kalvoda a pan Sláma z Fairfield, Neb., sem zavítali si prohlédnouti zdejší krajnu. A tak strýčkovi Antonu Oliverusovi bylo 70 roků 30. května. Jeho syn Frank pozval jeho dva bratry a přítelky, aby ho přišli navštívit. A tak jsme se tam sešli. Byl tam starého strýčka vnuk, F. O. Kučera z Tobias, Neb., vnuk meškal toho dne u nás v obchodní záležitosti. A tak jsme se napili a pobavili a přejeme strýčkovi ještě mnoho šťastných a veselých narozenin. V úctě V. F. Kučera, licitant.

Z CHINOOK, ALTA, CAN. — Ctěná red. P. Z.: Byv vámi vybidnut, bych podal zprávu do vašeho etěného listu o této krajině, činím tak, ač ještě velice mnoho o ní psátí nemohu, neb jsem zde teprve asi dva měsíce. Avšak co vím, to zde podávám, bude-li to milé čtenářům jen trochu zajímavé. — Snad žádná krajina, co jich kdy kanadská vláda bylo otevřeno, se tak rychle neosazovala, jako tato zde, ležící severně od řeky Red Deer a na západ od Fort Meridian. Na 150 townshipů bylo loni na jaře otevřeno k osazení. A podíváme se! Dnes je to, ne-li vše, tedy aspoň z větší části rozebráno a to hlavně lidem příjezdím z Spoj. Států. Nejvíce je zde zastoupena North Dakota a Minnesota. K tak rychlému osazení této krajiny pomohla též nejvíce ta okolnost, že loni byly vydány zákonodárnou zákony t. zv. pre-emption, to jest, že mimo 160 akrů domovní jest osoba oprávněna zabrat druhých 160 akrů, za které se uvalí zaplatit tři dolary za akr, ne však dřív, než za tři léta po zabrání domovní, tedy až dostane na ni patent. Pak se peníze ony zaplatí ve třech ročních splátkách po \$160. Do té doby se s peněz těch musí platit 5 proc. úroku. Jen roční plat ide majle ruzmanitou. Na Českých jsou zde domů uosazen. — Snad krajane naši se bují one si my, kteří je v Kanadě přišli osadit. Myslíme však, že zde všude, než jaká panuje v Severní Dakotě. Aspoň dokazuje to okolnost, že na jihu od řeky Red Deer přistávají osazení přímou, občané jsou lidem se severních států občanské. A jak myslím, že jest lepší suchá půda na severu, než nějaké suché vlhčí, pramenící vodu

anebo studený déšť na jihu. Ale spouš neobsahuje tolik zárodních mnohých nemoel. — Poloha krajiny zdejší jest rozmanitá. Místy jsou krásné roviny, rozprostírající se na míle a míle daleko a široko, jinde jest krajina mírně vlnitá, nebo pahorkovitá a i kopeč a kamení je zde dostatek. Též jsou zde tak zv. alkaliové sluje, které z daleka vyhlížejí jako krásná jezírka, plná vody; přijdeme-li však blíže, není to než bílé alkali. Krajinu tuto protéká též několik potoků, po jejichž stránkách roste též mnoho ostružin, od čehož dva z nich dostaly též jména. Jest to "Berry Creek" a "Little Berry." I uhlí zde bylo na několika místech objeveno. Na jednom takovém místě již pracují. Prodávají tunu za 2 dolary. Jest to uhlí dobré. Já sám jsem si ho již tunu a půl přivezl a hoří dobře. I dříví se zde nachází, ovšem že ne ve velkém množství, jenom okolo potoků a sluj, ale to dokazuje, že by se zde stromkům dařilo. Půda je zde dobrá; někde je hluboká, černá ornice, jinde se méně do hůdla, místy nachází se tak zv. čokoládová hlina a někde je i písek. Mnozí praví, že toto bude jedná z nejlepších krajín v Albertě. Ovšem, o úrodnosti tédy ještě psát nemohu, neb zde ještě žádný nic zaseto neměl, až teprve letos na jaře někteří zasévali něco ovesu a i pšenice. Jakou to bude míti ukázkou, o tom podám zprávu později. Myslím však, když dobře roste na východě i na západě odtud, proč by nemohlo růsti i tady? Canadian North-ern zde staví s velkým chvatem dráhu z města Saskatoon, Sask., do Calgary, Alta., též i Canadian Pacific a Grand Trunk zde vyměňují. Ovšem, že nyní je zde živo, bytí dosti těžké, poněvadž nejbližší města jsou 80 až 100 míl vzdálena, tak že si nemůže vyjet člověk do města jen na špacír. — Avšak změni se to brzy. Doufám, že už tento podzim zde budeme mít blíže města. Nyní to vezme celý týden a i více, vrátit se z města, obzvláště s volským potahem. Voli se zde užívá nyní skoro nejvíce, poněvadž pro ně nemusí vozit žádné krmení jako pro koně, kterým musí oves z daleka přivážet. A i cena jejich je zde náramně vysoká; pod \$500—\$600 moe dobrý pár koní se zde nedostane. — Ostatně zde stojí vše ve veliké ceně. Voli \$200 až \$250 pár, krávy od \$60 vzhůru, slepice \$20 tucet. Na prasata jsem se tázal jednoho farnáře u města a ten ehtěl asi za dvouměsíční \$25. Věru, slušná to hromádka peněz za vepřka. — Přestane to však brzy, to jen nyní ehtějí z těch začátečníků vytáhnout každý cent, který dostat mohou. — Toto jsem jen tak povrhle ně popsal zdejší krajnu a trochu poměry zde panující. Později snad budu moe psát více. Nyní o něčem jiném. Pokrok Západu jsem již nečetl po celých sedm týdnů, co jsem odejel do Kanady; tak mi je zde jaksi smutno. Předem mou leži asi deset starých čísel, která jsem si přivezl s sebou; ale ta jsem již několikráte přečetl. Velice se mi v nich líbí "Ženská Hlídká," ale nedivte se, neb mně se líbí vše, co je ženského. Můj druhý dopis bude platit tam, tedy nedostanu-li vyházov. Já ostatně to mám již ve zvyku čítí v "nátuře," se mluhat vždy tam, kde je hodné ženských. Paní Vítavová svého času psala, aby do Hlídky psaly jen samé ženské, že pro mužské není. Tak tedy jen samé ženské! Tuž tedy se tam mužští nemohou popobíhat se svými kuchařskými výrobky! Po- lidé mého úsudku je to dost zajímavé, slyšime-li, jak ten neb onen hečlák se v tom umění kuchařského obání. Já teprve hečlárím asi dva měsíce, ale "haj gaj," když bych to měl aspoň z části vypsat, co mně při tom již potkalo nečetl, stí a nechtěl tak by z toho byl nějaký sloupec zajímavostí. Největší potíž mám vždy v psání chleba. Ten se u nás a ne se u nás ale spouš jednou vydává, ač nevíme, proč, než to děláme "akurat" podle předpisu. Ale Pán Bůh chraň! Chleba jako svou, chleby mi jeden bez druhého spadl se stolu a tak zrovna pěkně trofej prať u nohy, že jsem musel strážet dal nosit bačkory. Tak jsem si umínil, že mi nějaký pesi nebudu; raději budu jíst samé brambory a páje. — Stejně to je lepší, když taková přkou se mále necht trouh ženoum pohobit k hádrcovní. — Já si budu muset dát též do Pokroku u zámku. — Mladý muž, 21 roků

starý, hledá touto stezkou či cestou družku života" atd. No, však ona mně to et. redakce nějak senuřuje. Nebo nevěděly byste, milé čtenářky, nějaký recept, jak se bez bázně a strachu oženit? Víte, já jsem jako ten syn, který pravil k tatíkoví: "Co pak vy, taťko! Vy jste na to byl hej, když jste se ženil. Vy jste si bral naši maminku, ale já si mám vzít do celá cizí osobu!" — Tož musím již přestat, neb bych mnohým čtenářům s tím rozbolel hlavy, totiž v tom pádě, jest-li to et. redakce uveřejní, nebo to hodí do hlubokého koše redakčního. V tom případě by jen bylo škoda papíru, neb i ten je zde moc drahý. — Konečně s pozdravem na p. F. R. Duška, F. Kováře a všechny známé v North Dakotě. Konečně zdraví milé čtenářky a spanilé čtenářky a et. redakci. Edd. E. Spinler. (Pozn. red.: Těší nás, že i Vás podarilo se nám získati za stálého dopisovatele. Píšete pěkně a zajímavě. Proto by bylo dobře, kdybyste časem nezapomněli i na Hlídku. Snad se Vám podaří nalézt v ní, co hledáte. Nemyslete! Doufejme! Mladých kuchařek, jež se vďají za hodného muže, dosud je dosti. S chutí tedy do toho.) Z RADONIC, U DOMAZLIC, ČECHY. — Ctěná redakce: S pozdravem na všechny krajany Čechy zaslám Vám tento dopis o svém návratu do své vlasti a o své cestě. Rozloučiv se se svými přáteli den před odjezdem při večírku v domě p. Matěje Schlegla a vyprovoděn byv pak svým přítelem Prokopem Krumlem až do stanice, kde jsem nastoupoval, odejel jsem do Nového Yorku. Zde pak vstoupil jsem dne 30. dubna na loď "Ameriku," a plul jsem celých 9 dní po nedohledném moři, nevidouce než samou vodu kolem sebe. Po dlouhém a netrpělivém očekávání ocitli jsme se konečně v německém přístavním městě Hamburku, kde 9. května jsme vkročili zase poprvé na pevninu. Zde pak jsem vstoupil na vlak, jel jsem přes Lipsko, až stanul jsem v naší zlaté Praze, v srdci to naší vlasti, v mateřské zemi Čech. A nežli jsem se nadál, již vlak stanul v zastávce Milavč, asi čtvrt hodiny vzdálené od mého rodného místa Radonic. Přišel pak ku své rodné vísce, kde jsem se zrodil, kde mne rodiče těžce vychovali, — kde stála moje kolébka, počítal jsem, jak zaplesalo srdce moje radostí velikou, tak že oči zasosily se slzami velikým pohnutím a blahem, že opět po tak dlouhé době nalézám se ve svém pravém domově. Drazí krajané! Péro jest příliš slabé a nestačí, aby mohlo napsati to, co počitilo srdce moje, když poprvé vkročil jsem do své rodné víscky, kde se za ten čas velice mnoho změnilo; přece však poznal jsem ta drahá místa, kde jsem své mládí strávil. A jaké to nadšení pak teprve nastalo, když se roznesla zpráva, že jsem přijel z daleké Ameriky, abych již zůstal doma. Jaké to radostné shledání! Pravě zástupy lidu a přátel vítali mne z daleké Ameriky, tak že jsem ani nstačil pohnutím děkovati, ja velice potěšen tím, že jsem za to mezi svými, po kterých tak toužil dlouhou dobu srdce moje. Teprve nyní poznal jsem opravdové, co znamená slovo "domov." Ku konce pak svého dopisu pozdravuji všechny milé krajany za mořem nedohledným s přáním, aby i oni dočkali se radostné té chvíle návratu do vlasti a volám jeť všem krajanům české "Na zdar!" Václav Schlosser.

ZE ŽIVONINA, ČECHY. — Ct. red.: Z domova mě manželky jedine po dráze krásnou Prahou do Vítna, kam jsme přijeli poněv u noci. Zjednali jsme proto kočího, jenž nás zavezl do Choruží k milému strýčkovi. Tam se nám do stalo skvělého uvítání ze strany našich přátel. Ti ihned prodělali deset roků starého chlape, zvyrově našeho strýčka, a hoch nás zastakto uvítal: "Po dlouhém příchodu našeho strýčka a milé tety z daleké Ameriky, vráme vás proto radostně pod krov Vašich i strujích dědeček. Nechtějí vyplně pro vás aka vaše k nám i vlastní naši a otu- li se vzkazem naše přátelství. — Necht je vám kvátický ten čas pokyta vašeho nosi námi slyšm a de budoucíma radostnou upomínkou. I my budeme po celý život vspomínati té chvíle, kdy jste nás vladoum svou náležitou potěšili. Řiďte pak dále v přátelské Ameri-

ce jenom ve štěstí, zdraví a blahu. Nazdar!" — Byli jsme mu za to velice povděční. Ráno jsme navštívili několik sousedů a i rodiště — chalupu našeho otce, kterou vlastní bratrance. Všichni nás přátelsky uvítali a dobrá a chutná jídla nám předložili, čemuž po té dlouhé cestě jsme se nemálo těšili. Strýček, jenž, ačkoli je již 77 roků star, je velice čilý. Vedl nás do Živonína údolím, kde nám ukázal místo, kde nebožtíka otec jako pytláka honilí myslivci. Úroda je zde krásná a poloha rovná. Tu a tam jsme viděli ženské okopávat řepy a staré babičky pásly housata a při tom dřímaly. Jiné zase trhaly při tom kopřivy a trávu krávě anebo koze. Živonín je vesnice dosti pěkná a bydlí v ní velice hodní lidé. Sestřenice a švagr přijali nás přátelsky a potěšili nás hostinou, po které zavedli nás na jejich pěkně zpracované pole, jež nám velmi zajímalo. — Po návratu dala se sestřenice do pečení dortu a pak nastala porada o tom, co budeme vařit k večeři. Naši páni manželové se dosud nevrátili. Čekáme na radu. V tom už přicházejí staří známí dědeček Sosták, Josef Šubr, babička Šťastná a Štěpánová. Vypytávají se na naše rodiče a povídají nám, kde stávala naše kolébka. Nyní tam bydlí pan Jeně, jenž nás velmi pěkně uvítal. Při hovoru o tom, co rodiče zakusili, slzy nás polily. — Pak jsme jim zase my povídali o všem, co oni by byli rádi věděli o poměrech v Americe. My pak jim vyprávěli o svém hospodářství a vůbec o všem, co je zajímavé. Velmi je to bavilo. Všichni přátelé mají tu krásné domky a poslušné děti, se kterými dědeček se těší. Naši páni manželé zaslí na besedu k panu Josefu Šibovi, obuvníku v Živoníně. Právě s ním přicházejí domů. Hřmá, blýská se a přel, jen se lije. Na besedu přichází starost se svou ženou a s paní Šibovou a paní Štrumbovou, truhlářkou, která pozdravuje naši drahou matku v Cuba, Kans. O 11. hodině všichni se rozešli. Sousedi moe se diví poměrům u nás. A tak máme zábavu každodenně. Dne 14. května byli jsme v Řepíně, kde jsme si všechno důkladně prohlédli. Ve chrámu Páně se nám vše velmi líbilo. Sestřenice nás pak zavedla na faru k dšst. panu faráři, jenž nás laskavě uvítal a počastoval dobrými cukrovinkami. Byli jsme mu za vše velmi povděční a těšilo nás, že jsme mu přišli vhod. Po té jsme byli u manželů Hanouškových, kde jsme byli také vřele uvítáni a pohostěni. Druhého dne jsme se vydali na pouť do Prahy. Jeli jsme v průvodu pana Maska z Choruží, u kterého jsme byli minulý týden krátkovsky uvítáni. Přijíté více. A nyní k povinnostem.

Fred Brodegaard & Co.,
Spolehlivý závod
hodinářský a zlatnický
(U KORUNY)
115 South 16th Street, 451f Omaha, Nebr.
TELEFONY: Bell, Doug. 3062. Automatic A-2062

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Sestřicet let v obchodu s piany je rekord
A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

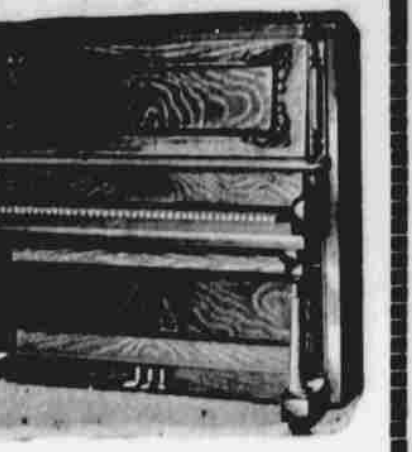
Doporučujeme

HOSPEOVA

PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná děcka na každém.
Mírné měsíční splátky, anebo za hotové.
Oběhání piana a varhany velmi lacino. Dopíste si o katalog a cenník. 43-1f

A. HOSPE CO.
1513 Douglas ulce. OMAHA, NEB.

DR. JAMES W. NOVÁK.
český zubní lékař.

Continental Block — 15. a Douglas ul. Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krajané z venkova, kteří nejsou s domácí prací zubní spokojeni, učini dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Dr. Novákově, jenž za veškeré práce v oboru svým úplné račí. 344f

FRANK YUN
vlastní díle a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v č. 2206 já. 16. ul., Omaha.

Bohatý výběr čerstvých masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověstí. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

Václav Kozák,
vlastní díle zářezný
řeznický a uzenářský závod
910 Bancraft ulice, Omaha, Neb.

Zábory čerstvého masa, jaké i vřelíci výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistíte, že podruhé přijde zase. — Zboží na požádání dováží do domu. Objednávky možno učiniti telefonem; Doug. 4789.

A. F. KUNCL,
řezník a uzenář na 3. a William ul.

Má vždy na skladě hojnou zásobu čerstvého masa a velký odbyt na uzenářské jeho výrobky, včetně nejlepší a jich znamenité jakosti. Teď u něho koupíte nejlepší mouku a gvozdí všeho druhu. Váš starý známý
A. F. Kuncl.

JOSEF KAVAN,
pozemkový a pojišťující jednatel,

Má vždy po ruce výběr majetku v Omahě a So. Omaha. — Pro ty, kteří koupili majetku na splátku, má vždy volání bargain po ruce. — Často-li někdo koupil, nemohouce jej osadit, jakou i požaduje-li pojištění proti ohni. — Má vlastní peněž. kasa, která jej spravuje, aby jako jedinec poskytl pojištění obyčejné ve státní bankovních ústředí AT & T BANKA v Č. O., Omahy, jedná a ujednává s pojišťovacími společnostmi proti ohni. — Poskytuje-li vřelými proti ohni, nebo-li majetku na splátku, než ohněm-li koupil majetku, uzavře se se
3142

JOSEPH KAVAN, 2109 South 19th Street, OMAHA, NEBRASKA.

Zavítali-li do Omahy, zastavte se na jedno u starého známého
Jozky Marušáka, William ul.
Zkouste-li Krugovu pivo vždy na čepu. Vřelými šibovky a dostakty ty nejlepší stále na skladě. 67